

בעזוהשי"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
אלול

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

אלול תשפ"ב

תלוש מספר

תשמע, אני מהרתי לא לא אחר לעבודה! הייתי חייב להוציא את הילדים מהגנים! כל אחד ומאגרי התירוצים שיש לו [אומרים שאחד הדברים הטובים בלהחליף עבודה, שאתה יכול לחזור על כל התירוצים שאמרת אותם 😊] ועל כל פנים אומר השופט: בסדר, מחול לך, מחול לך, מחול לך, אין כאן קנסות, אין כאן דוחו"ת, ומוותר לו על הכל.

וכך ממשיך, נכנס אדם שני, ואח"כ שלישי וגם הם חצו בקו לבן, לא עצרו ברמזור אדום, חלקם נסעו מעל המותר וכו'. ואז אחרי חצי יום נכנסים עוד אנשים נו, מה קרה? הם נסעו מהר, ועוד נכנסו באין כניסה. השופט כבר מתחיל לבעוס, מה קורה פה? כולם נוסעים מהר? מעל המותר? כולם נוסעים ללא חגורות? מה קורה פה?

ואז נכנס עוד אחד, נו, מה קרה? נסע מעל המותר, פה כבר השופט שהיה

הגמרא במסכת בעבודה זרה [ב'] אומרת: אמר רב חסדא: מלך וציבור שבאין לדין מי נכנס תחילה? מלך נכנס תחילה לדין.

אומרת הגמרא: שני טעמים מדוע מלך נכנס קודם לדין, טעם אחד, מכיון שזה לא דרך ארץ שהמלך יחכה בחוץ עד שיסיימו עם הציבור.

ועוד טעם, "מקמי דליפוש חרון אף" פירוש: לפני שיתרבה חרון האף, מה פירוש שיתרבה חרון אף??? ולמה זה אמור לעניין אותי??? כל אחד משלם לפי מה שעשה, ומה זה משנה מתי נכנסים לדין, ראשון או אחרון????

נתאר לעצמנו יושב שופט בבית משפט לתעבורה, נכנס אדם ראשון, מה קרה? מתברר שנסע על 180 קמ"ש עם פלאפון ביד, מה יש לך לומר? שואל השופט, אומר לו הנהג:

ולעניננו, מי שמתכוונן ראשון לאלול הוא נכנס ראשון, וככל שנכנס יותר ראשונים נרוויח שידונו אותנו ראשונים, לפני שמתרבה חרון האף.

אני לדודי או אני לים???

על "אלול" יש ראשי תיבות שאומרים: "אני לדודי ודודי לי".

יש שאלה ששואלים: מי החליט שזה אני לדודי? והרי זה ראשי תיבות שבאותה מידה יכלו להיות: "אני לים והים לי" או "אני לצפון והצפון לי"?

והתשובה ש"אלול" זה ראשי תיבות של "אני ל... וה... לי", ובמה שאתה תמלא את "האני ל..." ממילא משמים ימלאו לך את ההמשך, אם אתה ממלא ב"אני לדודי" אז משמים ממלאים לך את ההמשך "ודודי לי" יהיה לך סיעתא דשמיא ותרגיש התקרבות לבורא יתברך.

עצבני נתן לו עונש שהוא לא מידתי, מדוע? כיון שכבר התמלאה לו הסאה, המחוג של העצבים שלו הגיע לקו האדום 😊.

יוצא מכך שאת אותה העבירה עברו זה שבא בבוקר וזה שבא אחרון, אבל בעוד שזה שבא בבוקר סלחו לו ונתנו לו רק "אזהרה", לזה שבא בסוף היום קיבל קנס וגם נקודות ברשיון הנהיגה שלו, ומדוע? כי השופט כבר כעס על כ-ו-ל-ם...

אותו הדבר אומרת הגמרא: שמלך נכנס תחילה לדין, כיון שאם הציבור יכנס ראשון יכול להיות שיתרבה חרון האף ואז יקבל עונש אחר, זה הביאור "מקמי דליפוש חרון אף" לפני שיתרבה הכעס.

ונשאלת השאלה: בתוך הציבור עצמו, מי נכנס ראשון? [אם תשאל ישראלי הוא יגיד לך: מי שמצליח להידחק ראשון 😊] והתשובה: מי שתולש מספר ראשון, וכמו בבית מרקחת, מי שתולש מספר ראשון הוא הראשון.

מחדש זו עלות גדולה, ולהזמין שוב את המשאית זה גם הוצאה לא פשוטה, אמר להם איזה ילד שעמד שם: מה הבעיה, תגידו לפועלים שיזיזו אותו.

אמר לו הרב: כשזה היה באוויר היה אפשרי וקל לכוון אותו, אבל כשזה כבר על הקרקע מאוד קשה לשנות את הכיוון.

אמר הרב פינקוס זצ"ל: באלול, החיים שלנו עדיין תלויים באוויר, הבריאות, השקיעות בלימוד, הנחת הפרנסה וכו', הכל באוויר, לפני שמורידים את זה אז זה קל לשנות אבל אחרי שמורידים קשה לשנות.

לכן כדאי להיות חכמים לנצל ולשנות כשזה עדיין באוויר...

ישנה דוגמא יפה במזגנים שיש בבתי הכנסת הגדולים, שאתה צריך להכניס כמה שקלים ואז אתה מפעיל את המזגן לחצי שעה ויותר, תלוי בסכום ששילמת.

ולעומת זאת, כשהמזגן פועל ומצפצף כמה צפצופים שעוד מעט הוא נכבה,

אבל, אם ח"ו הוא ימלא שם דברים לא טובים, אז שם יהיה לו את מה שהוא רוצה, כי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, הבא להיטהר מסייעין בידו והבא להיטמא פותחין לו.

הזמן המתאים לשינוי

הרב פינקוס זצ"ל מספר: פעם אחת היו צריכים להוריד קראוון לצורך בית כנסת, והגיעה משאית עם מנוף, המנוף הרים את הקראוון ולפני שהניחו אותו במקומו עמדו כמה פועלים וכשהקראוון היה באוויר הזיזו לפה ולשם, עד שסידרו אותו במקומו, ואז הורידו אותו עם המנוף, שילמו לנהג המשאית ולעובדים, והם הלכו משם.

ואחר כך כשנכנסו לתוך המבנה, חשכו עיניהם, כיון שהקראוון היה הפוך, ההיכל במקום שיהיה במזרח שמו אותו במערב, ולהפוך את הכל

ויש כאן דבר מעניין, שאריה אם תפגוש אותו באמצע העיר כשהוא הולך חופשי, סביר להניח שגם אם האריה יחליט שלא לאכול אותך בארוחת הצהריים, יקח לך כמה שנים להשתחרר מהטראומה הזו, מהפחד מהאריה.

אבל, אם ילך אדם לגן החיות וישלם כרטיס כניסה, וכולו שמח שהולך לראות את האריה, ולא מפחד ממנו בכלל, מה ההבדל ביניהם?

והתשובה: שאם אתה פוגש באריה ברחוב זה מפחיד, כיון שאין שום מחיצה בינך לבין האריה.

אבל כגן החיות אין שום פחד, כיון שיש מחיצה שמפרידה בינך לבין האריה, ועל פי זה אפשר להסביר, אם אלול זה "אריה" מדוע רק הצדיקים הגדולים מפחדים ממנו? והרי זה זמן של התקרבות להקב"ה?

[בגיליון קול ברמה של שכונת רמת אלחנן השבוע הופיעה תמונה שרוקדים על זה שאלול הגיע, על זה שיש לנו כוח מתנה מבורא עולם.]

כאן כבר לא צריך את כל הסכום כדי שימשיך לפעול, מספיק לשים גם שקל כדי להמשיך את פעולת המזגן, כשהכל עובד חלק, מספיק עם קצת מאמץ ותפילות להמשיך הכל, אבל כשהמזגן נכבה פה צריך את כל הסכום, אם ח"ו מתחילים בעיות, פה כבר צריך רחמי שמים מרובים.

מי מפחד מאריה?

על הפסוק "אריה שאג מי לא יירא (עמוס ג', ח') דרשו חז"ל: "אריה" ראשי תיבות

א אלול

ר ראש השנה

י יום הכיפורים

ה הושענה רבה.

והיינו שבימים האלו שאדם נידון בבית דין של מעלה, מי לא יירא!?

ב 11:00 סיימתי את הסבב טלפונים!

הגמרא אומרת: אדם שמקדש אשה ואומר לה "הרי את מקודשת לי על מנת שאני צדיק גמור" האם מקודשת או לא?

אומרת הגמרא: שאפילו רשע גמור היא ספק מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו [קידושין מ"ט].

וזה דבר מפחיד, אפילו שהוא עוד לא עשה כלום, כבר נחשב צדיק גמור, ברגע שהרהר תשובה בדעתו, ברגע שקיבל על עצמו תשובה.

בין עשרים וארבע מתנות כהונה שמקבלים הכהנים יש את הזרוע, הלחיים, והקיבה, וחז"ל אומרים: שהכהנים מקבלים אותם בזכות פנחס.

משום "ויקח את הרומח בידו"-זכו לזרוע.

משום "שהתפלל בפיו"-זכו ללחיים.

משום "והכה את האשה אל קיבתה"-זכו לקיבה.

והתשובה: שצדיקים אין להם מחיצה בינם לבין הקב"ה, ולכן כאשר אין שום מחיצה, טבעי שיש להם פחד, אבל הפחות צדיקים יש ביניהם להקב"ה מחיצה שמפרידה ולכן כשיש מחיצה אז זה כמו בגן חיות, ולכן אין שום פחד לאנשים הקטנים.

וזהו מבחן שאדם יעשה לעצמו, אם הוא לא מפחד סימן שיש מחיצה שמפסקת בינו לבין הקב"ה, ושידאג לבטל את המחיצה הזו, כיון שחלק מההצלחה במשפט זה לדעת על מה אני הולך להישפט ומהם הנתונים.

לדעת, שהמשפט שלי כולל את המשפחה, את האשה, את הילדים, את הבריאות, ההצלחה בלימודים, השידוכים... זה כולל את ה-כ-ל, וזה הזמן שהקב"ה נמצא קרוב, ואם נשכיל לנצל את זה רק נרויח.

הסבתא מתקשרת ואומרת שבנס גדול הסבא קם והתחיל לאכול, ואכל ולא הקיא.

ואז שאל אותה הנכד: באיזו שעה הוא ביקש את האוכל??? הסבתא לא הבינה מה כל חשוב לו השעה??? אמרה לו: בשעה 11:00 אמר לה: יואו אני לא מאמין, מה קרה??? שאלה הסבתא, אמר לה: סבתא השעה הזו, זו בדיוק השעה שסיימתי לחלק את ספר התהילים, ואפילו שעדיין לא הספיקו לומר אותם, מכיון שקיבלו על עצמם, זה כבר הביא את הישועה, ואת הסייעתא דשמיא.

מלאכים רועדים? ממה?

בתפילת ר' אמנון ממגנצא שאומרים לפני תפילת מוסף בימים הנוראים "ונתנה תוקף" אומרים "ומלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזון" ולכאורה נשאלת השאלה, מילא אנחנו צריכים לפחד כי יש לנו חטאים, אבל מה שייך אצל מלאכים לפחד?

כנגד "ויקה את הרומח" זכו לזרוע, והרי זו רק לקיחה בלבד, הוא עדיין לא עשה כלום, ומדוע כבר מקבל על זה שכר?

התשובה היא: מכיון, שהיה לו כאן רצון, ומקבל שכר על עצם הרצון.

מסופר על אדם בארצות הברית, ששמו ר' אלימלך שלא עלינו ולא עליכם איבד את התאבון, ואשתו הכינה לו כל מיני מטעמים, אבל ר' אלימלך לא הצליח לאכול עד שהתאשפז, כיון שכל מאכל שהיה אוכל אחרי מאמצים היה מקיא.

בבית החולים היו מזינים אותו באופן מלאכותי, ומצבו ממש התדרדר, והרופאים אמרו שאם זה ימשיך כך, תוך כמה ימים הוא לא יחזיק מעמד.

אחד הנכדים שנגע אל ליבו התחיל לחלק את התהילים בין כל בני המשפחה, הוא התקשר לכל הבנים והנכדים וחילק ביניהם את כל ספר התהילים.

בשעה 11:00 בלילה הוא סיים את סבב הטלפונים, ובשעה 12:00

כשהמלך קרוב תנצל

"דָּרְשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ קִרְבָּהּ בְּהִיזְתּוֹ

קְרוֹב" [ישעיה נ"ה ו']

בעשיית ובכל תקופת הימים הנוראים והנפלאים, הקב"ה נמצא קרוב אלינו וצריך לנצל את הזמן הזה.

ולהמחשת הענין, סיפר הגאב"ד של העדה החרדית ר' יצחק טוביה ויים זצ"ל: שבזמנו כשהיה ילד התחילה המלחמה האיומה, השואה.

ואז מלך אנגליה דאז, החליט שהוא רוצה להציל 1,000 ילדים יהודים ושיחד את השלטון הגרמני ונתנו לו לקחת 1,000 ילדים, והוא היה בתוכם, והביאו אותם לאנגליה ושיכנו אותם באיזה בית יתומים ודאגו להם.

לאחר תקופה המלך רצה לראות את הילדים, עשו מקם מסודר, והלבישו את הילדים וחזרו איתם על ההוראות איך מתנהגים כשהמלך לידם.

כשהגיע היום המלך עבר ביניהם, ואז אחד מהילדים ללא שום התראה מוקדמת כאשר המלך היה לידו, הוא

והתשובה היא: שהמלאכים רועדים כיון שהם רואים ומבינים את עומק הדין והם דואגים לנו.

משל לבנין בן 10 קומות, שילד קטן משחק על הגג עם כדור, ואין שם מעקה, ויש אנשים למטה שרועדים ומפחדים שהילד לא יפול.

והם מפחדים, וצועקים לו שיזהר, אבל הילד לא שומע אותם ולא מפחד, כי הוא לא מבין את גודל הסכנה שהוא נמצא בה, ועל פי זה מובן מדוע המלאכים מפחדים "חיל ורעדה יאחזון" כיון שהם מסתכלים עלינו, איך אנחנו כביכול משחקים על גג גבוה ללא מעקה.

כל התקופה הזו היא זמן מאוד מסוגל, ומאידך מאוד מסוכן וחשוב לכל השנה, והמלאכים רועדים מנחת הרוח והאדישות שלנו.

בתקופה הזו, שהקב"ה נמצא קרוב אלינו יותר מתמיד "קראוהו בהיותו קרוב" צריך לנצל את הרגעים האלה, לצעוק "המלך" "שמע קולנו חוס ורחם עלינו" ואז נוכל להציל את כל המשפחה שלנו.

למה אין לך שיער לבן???

אבי מורי שליט"א הביא ביאור על הגמרא במסכת ברכות [סא'] "אמר ר' יוחנן אחרי ארי ולא אחרי אשה" פירוש שאם יש לאדם שתי אפשרויות או ללכת אחרי אריה שזה מסוכן והוא יכול להזיק לו, או אחרי אשה שזה יכול לגרום לו להרהור עבירה, עדיף ללכת אחרי אריה ואפילו שזו סכנה, אבל זו רק סכנה גשמית ולא סכנה רוחנית.

ידוע שחודש אב הוא במזל "אריה" וחודש אלול הוא במזל "בתולה" אז אפשר לומר אחרי ארי פירוש, שאדם יחזור בתשובה אחרי חודש אב שהוא במזל אריה, דהיינו בתחילת חודש אלול, ולא אחרי אשה, דהיינו,

התקרב אל המלך וצעק "המלך" וכמובן שמיד נהיה בלאגן וקפצו עליו. המלך שאל: על מה המהומה? והסבירו לו: שאחד הילדים התקרב ורצה את המלך, אמר המלך: שיבוא אני רוצה לשמוע מה הוא רוצה.

ואז הילד אמר: תודה למלך שהצלת אותנו ממוות, ואני מודה לך על הכל, כי בלעדיך לא הייתי חי, אבל עדיין המשפחה שלי נשארה שם, ורציתי לבקש מהמלך שיביא לי גם אותם, ואז החיים שלי יקבלו יותר משמעות, יותר שמחה, והמלך אמר לעוזרו שירשום את שמות המשפחה ואת מקום המגורים.

שימו לב טוב, שבועיים אחרי אותו ביקור, המלך הביא לו את כל בני המשפחה לאנגליה, ובכך הם ניצלו כולם.

מה הוא עשה?! בסך הכל ניצל רגע שהמלך היה קרוב!!! סביר להניח שאם הוא היה מנסה להתקבל למלך, אם בכלל היו מתייחסים לילד קטן, ואם בכלל היו נותנים לו להיפגש עם המלך, עד שהוא היה מתקבל כבר ההורים שלו לא היו בין החיים.

לירות על שיכור

מסופר על אחד החיילים של ניקולאי, שראה שיכור באמצע הלילה, הוא קרא לו להזדהות, השיכור לא הגיב לקריאה ולא הזדהה, חזר החייל וקרא לאיש, ודרש ממנו להזדהות, והשיכור לא התייחס אליו.

בפעם השלישית אמר לו החייל: אני חייל מחיילי המלך ניקולאי, ואני מצווה עליך להזדהות, וכשלא הזדהה ירה בו החייל ופצע אותו.

כשעמדו שניהם למשפט החייל שירה והשיכור שירו בו, אמר הפצוע לחייל ראת שהייתי שיכור, למה ירית בי? אמר לו החייל:

כשאמרתי את השם "ניקולאי" גם שיכור צריך מהפחד להתפכח מיינו!!!
אומרים: שכל מי ששומע "אלול"
צריך להתעורר, ואפילו שעמוק
בענייני העולם, אי אפשר לשמוע
"אלול" ולהישאר אדיש.

לא אחרי חודש אלול שהוא במזל בתולה, כיון שאחרי חודש אלול זה כבר מאוחר, זה כבר ראש השנה.

סיפר הרב שלמה בלוך זצ"ל ששמע מפי החפץ חיים: על בן ישיבה שנתפס על ידי הרוסים ונגזר דינו למיתה, ובאו לבצע בו את גזר הדין והעמידו אותו לפני כיתת יורים.

ובגלל תקלה טכנית הם לא הצליחו להפעיל את מכונת היריה, והכלל הוא שאם ההוצאה להורג נכשלה, מתבטל גזר דין המוות, ושחררו את בחור הישיבה, וכשהשתחרר מהם הוא גילה שמפחד המוות שהיה לו, כל השערות שלו נהיו לבנות.

אמר החפץ חיים: שיתבעו אותנו בשמיים איך שמענו אלול, והשערות שלנו לא הלבינו.

סטיקים עם שומן נוטף

הבעיה הגדולה שהיציצה"ר משתדל להעסיק אותנו עם כל ענייני העולם, והטרדות היום יומיות, שנתעסק עם הכל רק לא עם העיקר, והעבודה שלנו היא לא לשכוח מהי המטרה שלנו בעולם הזה, לא לתת ליצר הרע להעסיק אותנו בדברים אחרים.

החפץ חיים הסביר זאת על פי משל: לאדם שעבר ביער ושמע צעקות, הלך לכיוון וראה אדם שנמצא בסכנה, מיד עזר לו והציל אותו, הודה לו אותו אדם ואמר לו: אני הבן של המלך, תבוא איתי לארמון, ואבי המלך, יתגמל אותך.

המלך ששמע על המאמץ שהתאמץ להציל את בנו, אמר לו: אני נותן לך מתנה להיכנס לחדר האוצרות במשך חמש דקות, ולקחת מה שתספיק בחמש דקות, ונתן לו תאריך מסוים, שעה מסוימת, כדי שיוכל לבוא, הוא הודה למלך, וחזר לעירו שמח, וכבר התחיל לדמיין מה יצליח להוציא בחמש דקות.

יועצי המלך ששמעו על המתנה הזו, אמרו למלך זו מתנה שיכולה לעלות המון, בחמש דקות הוא יכול להוציא משם עולם ומלואו.

אמר להם המלך: מכיון שאמרתי אני לא יכול לחזור בי, מה אתם מציעים? אמרו לו: יש לנו רעיון, אנחנו נברר מה האדם הזה אוהב, מה מעסיק אותו, ואיך שיתחילו חמש הדקות נשתדל להעסיק אותו בדברים אחרים, ולפחות יהיו לו פחות מחמש דקות, ביררו עליו מה הוא אוהב לאכול? במה מתעניין? איזה מוזיקה אוהב?

באותו יום שמו לו בכניסה לחדר האוצרות תערוכה של יצירות אמנות וציורים נדירים שהוא מאוד אוהב, ושמו לו שולחנות עם כל מיני מאכלים שאוהב, כל מיני דברים מיוחדים, וכמה מטרים אח"כ שמו לו את התזמורת האנדלוסית, עם הניגונים שאוהב, עם כל הפייטנים.

וכשהגיע לשם האיש שהציל את בן המלך בא בליווי של כל המשפחה שלו, פתאום כולם חברים שלו 😊,,,

נשאר לי עוד 4 דקות קצת נתענג ונמשיך, וכך עוברת עוד דקה והוא ממשיך.

ואז רואה תערוכה של חפצי אמנות משהו שלא ראה מעולם אמר לעצמו דקה אני מסתכל ומיד ממשיך, ובאמת אחרי דקה ממשיך ורואה אוסף של כולי דואר משהו שבילדות שלו מאוד אהב אמר לעצמו חצי דקה ואני ממשיך.

אחרי חצי דקה הוא ממשיך ורואה אוסף מטבעות נדירים, אמר לעצמו חצי דקה ואני ממשיך, ממשיך ורואה על הקירות תמונות של ציירים הכי אלופים, תמונות נוף מהממות מסתכל כמה שניות על כל תמונה נהנה וממשיך.

הוא ממשיך ולפני הסוף הוא רואה את צי הרכבים של המלך, וואוו וואוו דקה הוא מציץ וממשיך.

לא נשאר לו הרבה זמן, ואז מגיע לחדר האוצרות תפס משהו והתחיל להכניס לשקית, פתאום תפסה בו יד והוציאה אותו, נגמרו לו חמש הדקות, הוציאו אותו מחוץ לארמון וכל

הרב לוינשטיין אומר על הפסוק "וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות" [תהילים ק"ז-מ"א], שברגע שהקב"ה מרים את האביון מהעוני, אז מיד נהיה לו משפחה כמו צאן, כולם נזכרים שהם קרובים שלו...

והאיש בא עם שקיות וארגזים כדי שיוכל למלא מחדר האוצרות, ומחכה לו שומר בכניסה נותן לו שעון ומדליק לו על סטופר של 5 דקות ואמר לו: ברגע שחולפות חמש הדקות אתה בחוץ!!!

ואז בא ללכת לחדר האוצרות ורואה שולחנות ערוכים מלאים כל טוב, סטקים מכל הסוגים עם השומן נוטף, כל הבשרים שהוא אוהב עם ריחות שמפעילים לו את כל בלוטות הרוק, אמר לעצמו: "יש לי 5 דקות, זה הרבה זמן בא נטעם קצת ונמשיך" טעימה מפה טעימה משם קצת מהסלטים, קינוחים, וכבר עברה לה דקה.

בא להמשיך ורואה תזמורת אנדלוסית עם 60 נגנים מתחילים לנגן לו את השירים שהוא אוהב, אומר לעצמו

יאמר? כמה סטקים? הייתי עמוק
במוזיקה?

וגם ב"אלול" שזהו זמן של תשובה,
היצר הרע משתדל להשכיח מאיתנו
את עוצמתו של אלול. עם כל מיני
דברים צדדיים, ואם לא מנצלים את
הזמן, הוא עובר.

והעבודה שלנו לא לשכוח באיזה זמן
אנחנו נמצאים, ובתקופה הזו לא
להוריד את הרגל מהגז... לתת את כל
הפייט.

רופא שבוחר חולה

סיפור שהיה וממחיש את החשיבות
של ניצול הזמן עכשיו בחודש אלול,
החודש המיוחד שבורא עולם נמצא
קרוב אלינו יותר מתמיד, מספרים על
אברך שהיה לו בן בגיל 17 "חולה
ירח" הבן יכל לקום באמצע הלילה
ולעשות דברים מסוכנים מתוך חלום.

והאבא כל לילה היה שומר עליו כדי
שלא יזיק לעצמו וגם לא לילדים
האחרים.

המשפחה חיכתה לראות כמה
יהלומים הצליח להוציא מחדר
האוצרות.

ורואים אותו שיצא עם שקית קמנה,
בקושי לקח משהו, איי איי איי
והבושה עצומה, מה יאמר להם?
שבגלל כמה סטקים, בגלל מוזיקה
הוא איבד הכל, מה שהספיק לקחת
זה רק בחצי הדקה האחרונה.

והנמשל הוא, בן אדם מגיע לעולם
הזה לאסוף יהלומים, עם קצת שכל
הוא יכול לאסוף יהלומים, יכול
לעשות עולם הבא מגרושים.

אבל היצר הרע דואג להעסיק את
האדם, שם לו "סטקים" שם לו
"מוזיקה טובה" "אוסף של אמנות
ציורים יפים" רכבים חדישים
[צעצועים של מבוגרים] והאדם
במקום להתעסק כמה שצריך, במטרה
שלשמה הגיע לעולם, הוא מתעסק
עם הכל, רק לא עם מה שצריך,
ונזכר בחצי דקה האחרונה, כשכבר
מבוגר נזכר להתחיל לחטוף, אבל אז
כבר לא יכול להספיק הרבה, ואז מה
גינד בבית דין של מעלה כאשר
ישאלו אותו מה הבאת? מה הוא

החולים הדסה עין כרם, שהיות והוא מספר 1 בתחום הזה, אם הוא יוכל לבוא ולהראות להם איך עושים ניתוח כזה.

אמר להם שהוא מוכן לבוא בתנאי שהוא בוחר את החולה והם כמוכן הסכימו, אותו רופא שמח שיש לו את ההזדמנות לעשות את הניתוח חינם לבן של האברך, ועוד בארץ, אפילו הוא לא צריך לשלם כרטיס טיסה לחו"ל.

התקשר הרופא למשרד שלו בחו"ל וביקש את הכתובת של אותו אברך כדי ללכת בעצמו ולבשר לו את הבשורה.

הוא מגיע לביתו ואחד הילדים פותח את הדלת, הרופא אומר לו: תקרא לאבא, והילד עונה אבא ישן, והוא לא מסכים בשום פנים ואופן שיעירו אותו, כיון שהוא נשאר ער כל הלילה וגם בלילה הבא הוא יצטרך להשאר ער.

הרופא הסביר לילד במה מדובר והילד ניסה להעיר את אביו, אבל האבא מסתובב מצד לצד וממשיך

יום אחד סיפרו לו שיש רופא יהודי בחו"ל שעושה ניתוחים לבעיות כאלה ויש לו הצלחה של 99% אבל עלות הניתוח היא 100,000 דולר.

אותו אברך שלח מכתב לאותו רופא וסיפר לו על המצב של הבן ושהוא האבא נשאר ער כל לילה בגלל בנו, וזה הורס לו את כל היום שלמחרת, וכיון שהסכום הזה גדול עליו, אם יוכל לעשות איתו חסד ולעשות את הניתוח במחיר נמוך?

הרופא החזיר לו מכתב, וכתב לו שהוא מאוד התרגש מהמכתב שלו, ולכן החלק שלו ב-100,000 דולר, שזה 30,000 דולר הוא מוכן לוותר, אבל ה-70,000 דולר הנותרים זה הולך לבית החולים, על ההוצאות, על חדר הניתוח, על הצוות הרפואי ועל כל המסביב, ואת זה הוא לא יכול להוריד לו כי זה כבר לא באחריותו.

האבא שלח לו שהוא מאוד מודה לו על תרומתו, אבל גם את ה-70,000 דולר אין לו.

אחרי חודשיים מהסיפור הזה הגיע אותו רופא לארץ, פנו אליו מבית

גלויה לא מתוכננת

בדרך כלל ישנה מחיצת ברזל שמפסקת בינינו לאבינו שבשמייים, באלול אין מחיצות צריך לנצל את זה.

תופעה מעניינת כשמסתכלים בגלויה דואר, פעם היית משלם ומקבל גלויה, ומה שהצלחת לכתוב על הגלויה זה היה גודלו של המכתב, ובדרך כלל כאשר האנשים היו כותבים בכזו גלויה.

בתחילת המכתב הכתב היה גדול עם רווחים, ובהמשך, הכתב הולך ונהיה יותר צפוף, עד שלפני סוף המכתב, הכתב הולך ונהיה יותר קטן, ויש כאלה שמגזימים ומתחילים לפתוח שורה לצד ימין שורה לצד שמאל.

וזה השלב שמתחילים לתת לך חיצים ותמרורים רק חסר השלט של עבודות בכביש ☺.

והרבה פעמים הוא מגלה שלא הספיק לכתוב את כל מה שרצה כי לא נשאר לו מקום, אם הוא היה מתכנן

לישון הרופא נתן לילד את מספר הפלאפון שלו שכאשר האבא יתעורר בשעה הקרובה שיתקשר אליו רחוף.

האבא התעורר אחרי כמה שעות והילד סיפר לו על הרופא שהגיע וביקש שיעירו אותו, אבל אתה אמרת לא להעיר אותך ולכן לא הערתי אותך, והרופא השאיר מספר פלאפון, ואמר שאיך שאתה קם תתקשר אליו, האבא מיד התקשר, אבל זה היה כבר מאוחר הרופא כבר ניתח מישהו אחר.

מפחיד כשלא מנצלים את הרגע כמה יכולים להפסיד אותו, האבא נשאר עם בנו במצב הזה שלא ישן בלילות, אם הוא היה מנצל את הרגע, והיה מתעורר בזמן שהרופא היה לידו, הוא היה ישן טוב בלילות ומרפא את בנו.

צריך לדעת שבאלול זה זמן שהקב"ה קרוב אלינו, וקל פי 100 לבטל גזירות לא טובות מאשר בזמן אחר.

בזמן הזה הרבה יותר קל, להתעלות, ולהשיג השגות רוחניות שכל השנה קשה להשיג אותם.

שהוא נצח, כמה זה נצח? מיליון שנה? מיליארד שנה? נצח זה אין סוף!!! ובשביל מקום שיהיה בו לנצח הוא לא משקיע על זה ולא דואג לזה.

משל לאדם שרצה להגר לאמריקה, אך לפני שיעבור לאמריקה, הוא צריך להיות בצרפת שבועיים, ואחר כך הוא עובר לאמריקה לגור שם, האדם הזה חוץ מעברית לא ידע שום שפה, והתחיל ללמוד צרפתית, ויאמרו לו חכמיו: תשקיע בלימוד אנגלית הרי אתה הולך להיות בצרפת רק למשך שבועיים.

הוא לא שמע בקולם, ובאמת כאשר הגיע לצרפת הוא שמח להסתדר מצוין, אך כאב לו על אלה שלא יודעים צרפתית ורק אנגלית, ואז המשיך בדרכו לאמריקה, ופה הוא תפס את הטעות שעשה, אבל כבר היה מאוחר!!!

כל האנשים שכאב לו עליהם שהם לא יודעים את השפה, עכשיו להם כאב עליו שהוא לא מסתדר כאן, והשפה הצרפתית שהשקיע בה לא עוזרת לו באמריקה במאום.

את עצמו מראש סביר להניח שזה לא היה קורה.

כך זה בחיי האדם, בהתחלה יש לו את כל הזמן שבעולם, הוא אינו לחוץ, וככל שעובר הזמן הוא יודע יותר להעריך את הזמן, עד שמגיע לגיל הזקנה שיש שכל אבל אין כח, אין זמן, יש משפט: "כשצעירים יש כח ואין שכל, וכשמתבגרים יש שכל אבל אין כח" [מי שמתיעץ עם הזקנים מרוויח שיש לו שכל של מבוגרים עם כח של צעירים]

אדם צריך לתכנן נכון את חייו, לדאוג לרוחניות ולא רק לגשמיות, וכבר מגיל צעיר להקפיד על שיעורי תורה קבועים, על מזון לנשמה...

תשקיע באנגלית לא בצרפתית

החפץ חיים אומר: על העולם הזה שהאדם נמצא בו "שבעים שנה ואם בנבורות שמונים שנה" מקסימום 120 שנה, אדם דואג ועמל שיעבור את השנים האלה טוב. ועל העולם הבא

צריך לדעת שכאשר אדם מרגיש שהוא זמני פה, שהוא בסך הכל בשליחות, אז הוא פחות רב עם אנשים, פחות מקפיד, יותר שמח.

ספה באוטובוס

בזמנו של החפץ חיים אחד העשירים הגדולים ששמע על החפץ חיים ורצה לראותו הגיע לראדין, אז בזמנו תהליך הנסיעה היה שונה מהיום, אז היו נוסעים עם סוס ועגלה וכל הגוף היה רוקד קדצ'קה ☺ עד שהיה מגיע ליעד, והוא עשה את כל המאמץ הזה, רק כדי לזכות ולראות את החפץ חיים.

וכשהגיע הוא ראה בית פשוט עם ריהוט דל וישן, שאל העשיר את החפץ חיים: איפה הריהוט של הבית? שאל אותו החפץ חיים: ואיפה הריהוט שלך? ענה לו העשיר: הכל בבית שלי, שאל אותו החפץ חיים: למה אתה לא לוקח איתך את הריהוט? אמר לו העשיר: משום שאני בדרך, מה אני אקח איתי ספה לאוטובוס ☺.

אמר החפץ חיים: לעולם הבא שהוא עולם הנצח צריך לדאוג הרבה יותר, מאשר לדאוג לעולם הזה שהוא זמני ועובר, אנשים שהשקיעו כאן בצרפתית שהשקיעו כאן בעולם הזה, יגלו שזו לא השפה שם, אבל כבר יהיה מאוחר...

למה הסבא מנובהרדוק עזב את המסחר???

הסבא מנובהרדוק, כאשר היה אברך צעיר, היה עוסק במסחר, ואז שאל אותו ר' ישראל סלנטר: איפה היית?? ואמר לו: נסעתי לצורך המסחר, שאל אותו ר' ישראל: למה אתה עוסק במסחר? ענה לו: מה זאת אומרת, ממה אני אחיה?

אמר לו ר' ישראל סלנטר: עם מה תחיה אתה דואג, ועם מה תמות אתה לא דואג? שמע את דברי המוסר האלו, הפסיק את עיסוקו במסחר, והשקיע את כל כולו בתורה עד שצמח ממנו הסבא מנובהרדוק.

כסדר הזה? שהרי אנחנו אומרים את
ה-י"ג מידות?

והתשובה: שהקב"ה אמר למשה
רבינו, שאם עם ישראל "יעשו"
דהיינו, יתנהגו בדרך של י"ג מידות,
מה הוא רחום אף אתה רחום, מה הוא
חנון אף אתה חנון, אז הקב"ה יתנהג
איתם במידה כנגד מידה, וימחל להם.

והאמת, שחסד נמדד קודם כל בבית,
ששם זה הרחק מעין המצלמה,
כשהאשה מבקשת ממך עזרה בבית,
שם האדם נמדד! בעזרה בבית עם
הילדים, שלא יתחמק ושלא יעלם.

באיזה בית שישבו שבעה לי"ע ולי"ע
והתפללו בבית, אמרה אחת הנשים:
שהיא למדה ששחרית זה יותר מרבע
שעה ☺ וערבית זה פחות משעתיים
☺.

[יש שפירשו בדרך הלצה "תפילות
אבות תיקנום" שכבוקר שהאשה
צריכה עזרה עם הילדים שואלת
אותו: איפה אתה? אני בשחרית,
בערב זמן של מקלחות לילדים,
ארוחת ערב, להרדים אותם, שואלת

אמר לו החפץ חיים אז תדע לך, שגם
אני בדרך, אדם שיודע שהוא בדרך,
אז הוא מסתכל פחות על נוחות, פחות
מתעכב על הנתונים הגשמיים.

הרחק מעין המצלמה

הסבא מקלם היה תולה בישיבה פתק,
שאלול זה ראשי תיבות:

אהוב למעלה ונחמד למטה.

פירוש: שאם אתה רוצה להיות אהוב
למעלה, תהיה נחמד למטה, אדם
שמתנהג בצורה טובה ומפרגן לשני,
אז באותה מידה שהוא מתנהג, כך
משמיים מתנהגים איתו.

הגמרא בראש השנה [י"ז] אומרת:
שהקב"ה נתעטף בשליח ציבור,
והראה למשה סדר תפילה, ואמר לו:
כל זמן שישראל יעשו לפני כסדר
הזה, אני מוחל להם והראה לו את ה-
י"ג מידות.

ולא מובן, מה זה "יעשו" לפני כסדר
הזה, היה צריך לומר "יאמרו" לפני

בשעה שאתה נמצא ו"מתקתק"
עניינים אתה יכול לתת תחושה כאילו
היית כאן כמה שעות.

בעל עסוק שמוכן לעזור

מסופר על אחד העסקנים, שהיה איש
חסד ברמה שכל מי שהתקשר אליו
קיבל מענה מידי, משהו נדיר, יום
אחד מתקשרים אליו, ומבקשים ממנו
עזרה לאישה עם עשרה ילדים שהיא
חייבת עזרה.

שאל אותם העסקן: איפה בעלה בכל
הסיפור? אמרו לו: בעלה עסוק ולא
נמצא בבית.

שאל אותם: איפה היא גרה? אני כבר
אדאג למישהו שילך לעזור להם,
אמרו לו: שהיא גרה בעיר הזו, ושאל:
איזה רחוב? אמרו לו: רחוב הוורדים,
נהנה העסקן ואמר: וואו איזה קטע,
בדיוק גם אני גר ברחוב הזה.

איזה מספר בנין? שאל העסקן, אמרו
לו: 18 התרגש העסקן ואמר: תראה

אותו: איפה אתה? אני בערבית,
שהאבות תיקנו את התפילות שיהיה
להם תירוץ להיעלם בזמן כשצריכים
אותם 😊 [כמובן, צריך לשים לב
בשעות הקריטיות להיות שם, ולעזור
כל אחד כפי הצורך.

לפעמים, יש מקרים שהאשה אומרת,
שבעלה לא נמצא בבית, והבעל
אומר, אני נמצא כל יום כמה שעות,
והאמת ששניהם צודקים, הוא נמצא,
אבל הוא לא בבית הוא עסוק בעיתון,
בטלפון, בשאתה נכנס לבית תקדיש
את הזמן שאתה נמצא בו לבית, כדי
שירגישו אותך.

יש כאלה שבאים לחתונה, נמצאים
חמש דקות, ונתנו תחושה שהיו שם
שעתיים, נכנסים ישר למעגל
הריקודים, ועושים כזה אקשן שכולם
ראו ושמעו אותם, ויש אחד שנמצא
בחתונה אבל הוא יושב בצד עסוק עם
עצמו ועם הפלאפון ולא זוכרים אם
היה או לא.

צריך לדעת, לפעמים פחות חשוב
כמה זמן אתה נמצא, יותר חשוב
שתמלא את הזמן שאתה נמצא בו,

איזה השגחה זה באותו בנין שאני גר, וכששאל: איזה מספר דירה? אמרו לו: שמדובר בדירה שלו, אז הוא כבר הבין שהכוונה לאשתו, שהוא עוזר לכל העולם חוץ מלעזור בבית.

כשהוא עוזר בחוץ, רושמים אותו בעמוד ראשי, אבל בבית אף אחד לא רואה אותו, רק בורא עולם!!! זה הסוד שגילה הסבא מקלם: ש"אלול" זה ראשי תיבות של "אהוב למעלה ונחמד למטה" שבשביל להיות אהוב למעלה, צריך להיות נחמד למטה.

מי חילץ את מנהל המחלקה בהדסה

כל זמן שיעשו לפני כסדר הזה, יעשו, מי שמתנהג ברחמים, זוכה שבורא עולם מתנהג איתו באותה מידה.

הרב זילברשטיין מביא סיפור: על ילד בבני ברק, שהיה צריך לעבור ניתוח, וההורים התייעצו עם רופאים ועסקנים, וכולם המליצו להם פה

אחד: שלטובת הילד, ולהצלחת הניתוח, יעשו את הניתוח בבית חולים הדסה, ושיעשו השתדלות להשיג את מנהל המחלקה שהוא יהיה המנתח, כיון שהוא הכי מומחה בארץ לניתוח הזה.

האבא ניסה להשיג את מנהל המחלקה ולא הצליח, ניסה להשיג את הרב פירר, ובדיוק באותו הזמן הוא היה בחו"ל, ניסה דרך עסקנים אחרים ולא הצליח.

באותו יום של הניתוח נסע האב מוקדם לבית חולים הדסה, כדי להיות לצידם של הילד והאמא, שהקדימו והגיעו כבר לילה לפני להתאשפו לפני הניתוח, האבא אמר לעצמו: בשביל שלא אתקע בפקקים, אסע דרך צור הדסה, באחד מעיקולי הדרך הוא רואה רכב שרד יוקרתי תקוע בצדי הדרך.

ברגע הראשון, אמר לעצמו רכב כזה שתקוע בטח הוא מחכה לאיזה מסוק שיחליץ אותו 😊, במחשבה שניה, אמר לעצמו, הרי אני עכשיו צריך ישועות, מה הקב"ה רוצה שאני אעשה? וודאי לעזור ולהגיש עזרה,

לשנות במחברת???

באלול, אומרים גדולי המוסר: שאדם יקבל על עצמו לפחות קבלה קטנה, וזה יכול לשנות את כל ההסתכלות עליו, את כל מה שנגזר עליו, ולכאורה, לא מובן, אם האדם נשאר אותו דבר, למה שקבלה קטנה תועיל לו לשנות את גור הדין לטובה???

והתשובה: גם אם חלילה נגזר על האדם דבר לא טוב, אבל ברגע שקיבל קבלה, ואפילו קטנה, לא נותנים לו את מה שנגזר עליו, כיון שאומרים הלו!!! זה לא אותו אדם שהכרנו, זה אדם אחר.

אדם שבנו קפץ לכביש, צעק לו משה, הבן ששמע את אביו קורא לו, הסתובב לכיוון אביו, אם נשאל את עצמנו, למה האבא רגוע??? הרי הילד עדיין ליד הכביש??? והתשובה: כיון שהוא הסתובב לכיוון שלו, הוא כבר בכיוון הנכון, אותו הדבר, כאשר אדם מקבל קבלה קטנה, אז כבר נחשב שהסתובב לכיוון אחר, ועכשיו הוא בכיוון הנכון,

מיד עצר בצד הכביש, וניגש לעזור לו, מתברר שיש לו פנצ'ר והוא לא יודע איפה נמצאים הכלים, ובטח שלא להחליף גלגל.

מיד נכנס לענינים, הוציא את הכלים והתחיל לתקן, בעל הרכב שראה שהוא מזדרז, שאל אותו: לאן הוא ממחר? סיפר לו האב: על הבן שלו שהוא צריך לעבור ניתוח בהדסה, שאל אותו בעל הרכב: ומי המנתח? אמר לו האב: ננעת בנקודה רגישה, הפכנו את העולם כדי לנסות להשיג את מנהל המחלקה, שינתח ולא הצלחנו, אז מי שינתח זה רופא תורן, ואמר את שמו.

פנה אליו בעל הרכב, ואמר לו: אתה לא תאמין למה שאני יאמר לך, אני מנהל המחלקה, ואחרי שתסיים אני מגיע איתך ואני אנתח את הילד!

היו לו את כל התירוצים שבעולם, למה לא לעצור, ואם הוא לא היה עוצר, אף אחד לא היה בא אליו בטענה למה הוא לא עצר, אבל אם הוא לא היה עוצר, הוא לא היה מקבל את הסייעתא דשמיא האדירה הזו.

הגאון הצדיק ר' שמשון פינקוס זצ"ל, מסביר את דברי הזוהר, שממשיל את מי שמבקש בקשות פרטיות בראש השנה, כמו הכלבים שנובחים הב הב, אומר הרב פינקוס: משל לבן מלך שנפל בשבי, ושמו אותו כבור, עברו שם חיילי המלך וביקש מהם שיכניסו לו לבור אוכל ושתיה, כיון שלא מספיק לו מה שמביאים לו.

אמרו לו: 'שוטה שבעולם' תבקש שיוציאו אותך מהבור, ויקחו אותך לארמון, שם לא יהיו לך שום דאגות, לא בעיות של פרנסה ובריאות, אומר הר' פינקוס זצ"ל: תבקש על מלכות ה' ממילא יהיה לך הכל, ואם תבקש בקשות פרטיות זה כמו לבקש אוכל ושתיה לבור.

אבל הסבא מקלם ור' ישראל סלנטר אומרים: שאדם חייב לבקש בקשות פרטיות, כיון שאם אדם לא מבקש בקשות פרטיות, זה מראה שהוא לא מבין איפה הוא נמצא, כיון שהכל נקבע בראש השנה, כל גורלו נקבע עכשיו, הכל עכשיו על כף המאזניים, אז איך הוא יכול לא לבקש על כל הדברים.

הרב חיים שמואלביץ זצ"ל היה רושם במחברת את כל מה שעבר במשך השנה, ביום ראשון ב' חשוון הילד הרגיש לא טוב, ביום חמישי ב' חשוון המקרר התחיל לזייף, ביום שני ח' כסלו האשה הרגישה לא טוב, וכך היה מפורט הכל במחברת.

ואמר להם: שאלול זה הזמן, אם רוצים לשנות את מה שיהיה כתוב במחברת, שיהיה רק שמחות, שתהיה שנה של בריאות, של פרנסה, שלא יהיה בה שום צער, זה הזמן!

מי שמסתכל על השנה האחרונה, כמה אנשים נעלמו בלי לתכנן, אנשים איבדו מקום עבודה, ועוד כל מיני דברים שרק בשנה האחרונה קרו, וזה הכל נגזר בימים אלו, החכם עיניו בראשו.

מי שלא מבקש, אדיש???

יש מחלוקת לגבי ראש השנה, האם לבקש בקשות פרטיות, לבקש על פרנסה, בריאות וכו' או רק על מלכות ה'???

בראש השנה מקבלים ויזה חדשה לחיים, לבריאות, לתורה, לפרנסה וליראת שמיים, הכל בראש השנה.

כמה לישון???

יש תחושה שאם קמים לסליחות, זה יכול לגרום לחולשה, ולפגוע בבריאות ח"ו, צריך לדעת שאדם מתחזק ברוחניות, גם גופו מתחזק, הגוף ניוון ממזון הנפש.

הבן איש חי בשנה א' פרשת וישלח, מדבר על השינה, ואומר: שהגוף של האדם צריך שינה מינימום 6 שעות, ומקסימום 8 שעות ליממה, ושינה יותר משמונה שעות היא מזיקה לגוף.

ומסיים וזה לשונו: מיהו אם יודמן באיזה לילה שהוא פוחת משיעור זה של שש, שהיא בריאות גופו, ומוסיף על שעות של בריאות נפשו, בטוח הוא שלא יגיע לו נזק וחסרון מצד בריאות גופו, ולכן ליל שישי, וליל ערב ראש חודש, וכן לילות של חודש

היום, רק יש לאדם משפט תעבורה, וכבר לא ישן שלשה ימים קודם, מחשש שמא יקחו לו את הרשיון, כאן מדובר על הרבה יותר מרשיון, מדובר על כל החיים, על כל מה שאמור להיות במשך השנה,

גם אם אתה אדיש ולא איכפת לך, אבל תיקח אחריות על האשה, על הילדים.

ויזה שפג לה התוקף

בדרך כלל בראש השנה אנשים מבקשים מבורא עולם את התוספת לדוגמא, אם עד היום קיבל 12,000 דולר לחודש 😊, מבקש מבורא עולם שיוסיף לו רק עוד 2,000 דולר לחשבון לא יזיק... ועל הבריאות הוא מבקש מבורא עולם שיוסיף לו בריאות שיהיה 97 אחוז במקום 95.

וזו טעות איזומה, כיון שבר"ה נגמר התוקף של הויזה, וצריך לבקש על הכל, גם על הבסים הקיים.

שמעתי בשם הרב גלינסקי: שבכל אדם יש דברים שהוא צדיק גמור, ויש דברים שהוא רשע גמור, ויש דברים שהם, כמו שאומרים "על הגדר באמצע".

העבודה שלנו, זה לקחת דברים שהם בגדר "בינוני" ולהעביר אותם לקבוצה של "הצדיק גמור" ששם אין עליהם ויכוח.

ולהוציא דברים מהקבוצה של "רשע גמור" ולשלוח אותם ל"בינוני", פירושו שיכניס את זה למקום שהוא ילחם על זה ויתקדם.

אלול ועשרת ימי תשובה וכיוצא, אם האדם פוחת משיעור שש שעות בשנה, נכון ליבו בטוח, שלא יחסר כלום בזה מבריאות גופו. עכ"ל.

גם אם יש קצת קושי מובטח לו, שלא ינזק.

להעביר קבוצה!!!

בראש השנה יש שלושה ספרים פתוחים, אחד של צדיקים גמורים, אחד של רשעים גמורים ואחד של בינוניים.

מערכת הגיליון שולחת תנחומיה למשפחת פרץ הנכבדה

ובראשם לאבי מורי שליט"א

על פטירת אמם, סבתינו, הצדקת שרידה לדור דעה

מרת עישה בת סולטנה ע"ה

יהי רצון שלא ישמע שוד ושבר בגבולנו

ומן השמיים תנוחמו

ת.נ.צ.ב.ה

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
לזיווג הגון נדב יוסף הי"ו רן יוסף הי"ו מתן יוסף הי"ו ידיד יוסף הי"ו ○○○
לרפואת ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
מורגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
להצלחת ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○ ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמור הי"ו ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
משה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
אייר בת מורגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
צ'חלה [רחל] בת ג'ורג'יה ע"ה ○○○
לע"נ ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
פנחס בן אסתר ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פרץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר